

INGEZONDEN

In een ingezonden stuk verzet de heer C o e b e r g h zich tegen een oordeel, dat over de bibliotheek van het Tandheelkundig Instituut werd uitgesproken (T. v. T. 1941, blz. 615).

„The proof of the pudding is the eating.” Voor een literatuur-onderzoek ten behoeve van de commissie voor het onderzoek van het mondreinigingsvraagstuk was in deze bibliotheek geen modern boek, bruikbaar voor dit doel, te vinden. Zoo ontbraken daar o.a. Accepted Dental Remedies 1939, Dr. Hirschfeld's standaardwerk „The Toothbrush, its Use and Abuse” (1939), en zelfs de wereldvermaarde publicatie „Dental Caries” van de Am. Dent. Ass. (1939).

Deze ervaring van een officieele tandheelkundige commissie bij een onderzoek van een belangrijk en geenszins uitzonderlijk specialistisch tandheelkundig onderwerp geeft reeds het recht, om een teleurstelling uit te spreken over het geringe aantal moderne boeken in deze bibliotheek.

Bovendien ondervond het reeds genoemde literatuur-onderzoek de moeilijkheden van het feit, dat het meest gerenommeerde wetenschappelijke tandheelkundige tijdschrift niet in deze bibliotheek aanwezig is, n.l. The Journal of Dental Research, Official Publication of the International Association of Dental Research.

Ook op het gebied der tandheelkundige materialen zijn geen moderne boeken in deze bibliotheek te vinden. De feitelijke toestand is dan ook zoo, dat indien een collega op het gebied der tandheelkundige materialen het een en ander wil naslaan, b.v. voor het houden van een voordracht, er dan veelal een beroep gedaan wordt op mijn bescheiden literatuur-bezit op dit gebied.

Niettegenstaande het tandbederf bijna uitsluitend het gevolg is van de moderne voeding treft men in dit centrale magazijn van de Nederlandsche tandheelkundige wetenschap geen literatuur over voedingsleer en vitamines. Ook naar werken over de voor de tandheelkundige wetenschap zoo belangrijke speekselphysiologie zoekt men te vergeefs in deze boekerij.

En alsof er in ons land geen sprake is van een groot sociaal tandheelkundig vraagstuk vindt men hier ook geen literatuur over de sociale tandheelkunde, ziekenfondswezen, enz.

Dr. v a n L o o n, bij wien vroeger de sleutel dezer afdeling berustte, kwam, als men in de bibliotheek was, dikwijls een gesprek aanknoopen. Bij een van die gelegenheden, het was kort voor zijn noodlottige ongesteldheid, werd hem de vraag gesteld, waarom er zoo weinig nieuwe boeken werden aangeschaft. Dr. V a n L o o n noemde toen het zeer luttele bedrag, dat voor nieuw-aanschaf was toegestaan en wees er op,

dat men ter bezuiniging zelfs loopende abonnementen had moeten opzeggen.

Tegenover de opmerking, dat van een verantwoordelijke plaats een volslagen onwaar oordeel was geveld, blijft de uitgesproken meening gehandhaafd; „zelfs aan het Tandheelkundige Instituut treft men praktisch geen der moderne boekwerken aan, ook niet het meest gerenommeerde wetenschappelijke tandheelkundige tijdschrift”. Een verschil in waardeering van deze bibliotheek kan liggen in een verschil in opvatting omtrent de omvang van de tandheelkundige wetenschap.

Dr. De Jonge vestigt in zijn ingezonden stuk er de aandacht op, dat voornamelijk door schenkingen van tandheelkundige zijde de Universiteitsbibliotheek te Amsterdam wel over tandheelkundige litteratuur beschikt. Daarom valt deze bibliotheek wat buiten de letter van de in het algemeen gemaakte opmerking dienaangaande.

Dat er Nederlandsche tandartsen zijn, die zich particulier wel in staat stellen, om op de hoogte te blijven van de wereld-litteratuur op hun gebied, is gelukkig voor ons land maar al te waar. En dat een deel van hun litteratuur-bezit te Amsterdam terecht komt en terecht is gekomen in de Universiteitsbibliotheek is toe te juichen.

De bedoeling van de gemaakte opmerking was, om de aandacht te vestigen op het feit, dat de Nederlandsche universiteiten niet alleen de mogelijkheid voor wetenschappelijk tandheelkundig onderzoek stiefmoederlijk behandelen, maar dit zelfs ook met de tandheelkundige litteratuur doen.

Staan die zaken er te Amsterdam heel veel anders voor, zonder de schenkingen van tandheelkundige zijde? Zoo ja, dan zetten wij daarvoor gaarne een groote streep aan den balk.

J. N. TEKENBROEK